

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLVI. — Izdan in razposlan dne 17. julija 1873.

129.

Ukaz ministerstva za trgovino od 14. julija 1873,

o vvedenji in porabi državno-telegrafskih mark ali znamk.

Na podlogi najvišje odloke od 26. maja 1873, s katero se je odobrilo, da se za frankovanje telegrafskih poslanic (depés) državno-telegrafske marke vvedó po vseh v državnem zboru zastopanih kraljevinah in deželah, ukazuje c. kr. ministerstvo trgovine tako:

Člen I.

Počenshi od 1. dne avgusta meseca 1873 naj se telegrafske pristojbine (takse) opravljajo z državno-telegrafskimi markami za vse tiste pristojbini podvržene poslanice, katere se (bodi posredstveno, bodi neposredstveno) oddado v odpravo c. kr. postaji državnega telegrafa ali postaji železničnega ali zasebnega telegrafa, oskrbujoči telegrafsko službo v imenu državne uprave, ter so namenjene, da ostanejo znotraj evropskih mej.

Pristojbine za tiste pristojbini podvržene poslanice, katere je po telegrafskem potu v kako deželo zunaj Europe odpraviti, morajo se pri oddaji gotovo izplačati bodi v srebru, ali pa s papirnatim denarjem in vsakokratnim priplačilom za agio.

Drugod se določuje, ali se sme oddajóčemu poslanico kaj dotične telegrafske pristojbine upavati (na počak puščati).

Člen 2.

Državnotelegrafske marke se začnó prodajati 31. dne julija meseca 1873 pri vseh c. kr. telegrafskih uradih in uradih poslanice prejemajočih, in tako tudi pri vseh tistih postajah železničnega in zasebnega telegrafa, katere telegrafsko službo v imenu državne uprave opravljajo.

Po potrebi se odpró še druga prodajališča ter se kakor treba razglasijo, da se bode vedelo, kje je katero.

Prepovedano je, da bi telegrafske marke prodajal kdo drug, ki ni postavljen v to, ali za drugo ceno, nego stoji na vsaki marki.

Člen 3.

Državnotelegrafske marke so 34 milimetrov visok in 24 milimetrov širok pravokotnik. Njih osredje je jajčasto-okrogel medaljon, ki kaže podobo Njegovega e. in kr. apostolskega Veličanstva ter ima rob, katerega zgornja polovica obsega opis: K. K. oesterreichische Telegraphenmarke (t. j. C. kr. avstrijska telegrafska marka), spodnja polovica pa vrednost marke izraženo s čerkami ali pismeni.

Na ravnost pod krajem medaljona se ponavlja vrednost marke s številkami (ciframi), in pod njo se vidi letnica narejene marke.

Zgornji koti mark so olepšani z emblemi telegrafije, spodnji pa z emblemi trgovine.

Telegrafske marke, ki se bodo prodajale, slovejo na te le vsote ali zneske:

1. marke po	5 kr.	rujave,
2. " "	20 "	višnjeve (modre),
3. " "	40 "	zelene,
4. " "	50 "	sive,
5. " "	60 "	rudeče,
6. " " 1 gl. — "		rumene (žolte),
7. " " 2 " — "		vijolične.

Telegrafske marke se tiskajo v listih po 100.

Vrednost enega lista s 100 markami po

5 kr. je	5 goldinarjev,
20 " "	20 "
40 " "	40 "
50 " "	50 "
60 " "	60 "
1 gl. — " "	100 "
2 " — " "	200 "

Ob enem s telegrafskimi markami začno se tiskati tudi primke (recepisi) o oddanih poslanicah z vtiskano marko za pet krajcarjev.

Člen 4.

Državnotelegrafske marke so štempeljsko znamenje vvedeno po javnem državnem zavodu.

Ponareja in popačba (prenareja) državnih telegrafskih mark, in tako tudi poraba nepravih ali že enkrat rabljenih mark se kaznuje po določilih veljavnih kazenskih postav.

Člen 5.

Za frankovanje telegramov smejo se samo c. kr. avstrijske državnotelegrafske marke jemati.

Frankovanje poslanic s poštними ali štempeljskimi markami, ali s telegrafskimi markami kake druge telegrafske uprave ne velja nič; s poslanicami, ki so tako frankovane, bode se delalo, kakor da niso frankovane.

Štelo se bode, da telegrafske marke nij:

1. kadar kak del marke manjka;
2. če so deli marke bili odločeni ali razdejani in potem zopet sestavljeni, naj že bodo od ene in iste marke ali ne bodo;
3. če ima marka na sebi sled, da je že enkrat bila porabljena.

Člen 6.

Ako kdo vzame blanketo, kakoršne je državnotelegrafska uprava za oddajanje poslanic zapovedala, tedaj se poslanica frankuje z markami tako, da se toliko mark, kolikor jih treba za pristojbino po tarifi, — ovlaživši ji lepivo, ki ga ima na zadnji plati, — pritrdi na mestu za to določenem izvirne poslanice eno poleg druge ali eno pod drugo.

Ako pa oddajavec poslanice vzame navaden list papirja ter jo na-nj napiše, mora marke na prvi popisani strani lista, zgoraj v levo pilepiti.

Člen 7.

Oddajatelj (pošiljatelj) je dolžan, telegrafske marke, kolikor jih je potrebno za frankovanje njegovih poslanic, na spiskih za oddajo namenjenih sam pilepiti ter poslanice že markirane na urad prinesiti.

Ali dopuščeno je tudi, poslanice v odmero dotične pristojbine najpred izročiti telegrafskemu uradniku marke prodajočemu, katerega dolžnost je, naznaniti oddajatelju pristojbino, kolikor je pride po tarifi, nje znesek na poslanici s svojim podpisom vred pristaviti ter oddajatelju, ki plača v denarjih kolikor bode, dati za tisto pristojbino potrebnih mark, da jih sam na poslanico pilepi.

Člen 8.

Telegrafske pristojbine, ki jih je opravljati z markami, so:

1. Prave pristojbine ali plačila za telegrafiranje, s kakimi tarifnimi prikladi za poslanice postajam železničnega telegrafa oddane;
2. Pristojbine za odgovore naprej plačane, in za potrdilo prejema, kolacioniranje (primerjanje), pomnoževanje in popravo poslanic.

V poplačilo teh pristojbin sme pošiljavec poljubno združiti telegrafske marke različnih vrednosti.

Pristojbino za oddajno primko ali receptis, ki se izdaje samo na izrečno oddajateljevo željo, opravljati je s tem, da se prinese markirana receptisna blanketa (Člen 3).

Denar za odpravo poslanic po poslih ali po štafeti od telegrafske linije naprej mora pošiljatelj v gotovini odšteti. Takisto se tudi pristojbine za prepise poslanic, ki jih je dati, gotovo plačujejo.

Člen 9.

Nefrankirani telegrami se ne odpravljajo. Nedovolj markirani telegrami se tedaj odpravljajo, kadar jih je postajni uradnik taksiral ter imajo one prilepljenih mark za toliko, kolikor je uradnik rekel, da pristojbina znese.

Drugi prenzko markirani telegrami odpravljajo se samo tedaj, kadar vzete marke zagrinjajo vsaj pristojbino za enostavno poslanico ter je oddajatelj ali na izvirniku postavil svoj nadpis; ali je pa sicer telegrafski postaji tanje znan, in je torej gotovo, da se dá po-
zneje od njega potirjati polna pristojbina.

V teh slučajih je oddajateljeva dolžnost, doplačati, kolikor ide.

Kadar se po zgornjih določilih poslanica ne odpravi, ker je prepičlo markirana, pošlje se oddajatelju nefrankovana po pošti nazaj, ako je bil naznanil svoj nadpis.

Člen 10.

Ako je oddajatelj porabil več mark za frankovanje svoje poslanice, nego je bil dolžan, ne more vprašati po tem, da bi mu se povrnilo, kolikor je preveč opravil.

Člen 11.

Tiste pristojbine, katere je po določilih telegrafskega reda oddajatelju tedaj povrniti, kadar poslanico nazaj vzame, odplačujejo mu se v gotovem denarji. Izvirna poslanica in marke porabljene za nje frankovanje ostajajo na telegrafski postaji.

Člen 12.

Telegrafske marke, ki se kako pokazé, da niso za rabo, po tem telegrafske marke, ki se prilepijo na poslanične spiske, katere so se kako pokazili ter niso več za rabo, lahko se, — ako nimajo na sebi sledu, kakor da bi že bile enkrat porabljene, in če ni dvombe o njih pravosti (pristnosti), — pri vseh marke prodajóčih telegrafskih postajah in poslanice prejemajočih uradih zamené za druge polnoveljavne telegrafske marke.

Člen 13.

V drugem veljajo za oddajo, odpravo in vročitev poslanic s telegrafskimi markami frankovanih določila telegrafskega reda.

Banhans s. r.